

MISSIONARY VOCATION OF OUR CHURCH

11- Sunday, November 16 Листопада, Неділя 2025

Неділя 23-тя по Зісланні Святого Духа. Глас 6.
Св. ап. і єв. Матея

23rd Sunday after Pentecost. Tone 6.
Holy Apostle and Evangelist Matthew

Epistle / Апостол - Ефесян / Ephesians 2, 4-10
Gospel / Євангеліє - Луки / Luke 8, 26-39

Respect for Freedom: The Church shares the Gospel while respecting human freedom and conscience.

The missionary vocation of the Church is rooted in its divine mandate to proclaim the Gospel to all nations, as commissioned by Christ (Matthew 28:19-20). This mission, however, is not a coercive imposition but a loving invitation that respects human freedom and conscience. The Gospel account of Jesus' encounter with the Gerasene demoniac in Luke 8:26-39 offers a profound illustration of this balance, demonstrating how the Church is called to share the transformative message of Christ while honouring the autonomy of each individual.

In Luke 8:26-39, Jesus arrives in the region of the Gerasenes and encounters a man possessed by demons, living in isolation and torment. Jesus does not force his intervention but engages with the man's condition, casting out the demons and restoring him to wholeness. This act of liberation reflects the heart of the Church's mission: to offer the healing and freedom found in Christ. However, the response of the local people reveals the complexity of human freedom. When the Gerasenes witness the miracle, they are seized with fear and ask Jesus to leave their region (Luke 8:37). Rather than insisting on staying or condemning their rejection, Jesus respects their choice and departs. This moment underscores a key principle of the Church's missionary vocation: the Gospel is proposed, not imposed.

The Church, as Christ's body, is called to emulate this approach. It shares the good news with boldness and compassion, inviting others to encounter Christ's love, but it must always respect the freedom of conscience. The Catechism of the Catholic Church affirms this, stating that "no one is to be forced to embrace the faith against his will" (CCC 160). Just as Jesus honored the Gerasenes' decision, the Church must present the Gospel in a way that allows individuals to respond freely, whether they accept, reject, or remain indifferent. This respect for freedom is not a compromise but a reflection of God's own respect for human dignity, as He desires a relationship rooted in love, not compulsion.

The healed man in the story further illustrates the missionary call. After his transformation, he begs to follow Jesus, but Jesus instructs him to return home and “declare how much God has done for you” (Luke 8:39). This directive highlights the Church’s role in empowering individuals to share their personal encounters with Christ within their own communities. The man becomes a missionary not by force but through the authentic witness of his transformed life. Similarly, the Church’s mission is most effective when it inspires others through example, dialogue, and service, allowing the Holy Spirit to work in hearts according to each person’s readiness.

In a world marked by diverse beliefs and values, the Church’s missionary vocation requires humility and patience. The Gerasenes’ rejection of Jesus reminds us that not all will accept the Gospel, yet the Church must continue to proclaim it with charity, trusting that God’s grace operates in ways beyond human understanding. By respecting human freedom and conscience, the Church mirrors Christ’s approach in Luke 8, offering the Gospel as a gift to be freely received, fostering an encounter with the love and truth of Christ that transforms lives and communities.

FOLLOW UP MEDITATION:

The people of Gesarea were incapable of accepting the healing of the man possessed by demons. They were focused on their material welfare, which now was in jeopardy with the loss of the pigs. Moreover, their complacency about the “crazy man” in their midst was now disturbed. Now they might have to change their attitude toward him and interact with him as a normal human being. This upset of the “status quo” was too much for them, so they acted to drive Jesus away. In this way they “blocked” any further missionary activity Jesus might have carried out in their community.

ACTIVITY THIS WEEK: This week let us examine our attitudes toward others of our community, especially those in whom we “find fault” or those we simply “don’t like”. Do we feel justified in persisting in judgment or condemnation of these individuals, not realizing that we may be “blocking” the potential healing and transforming power of Christ by our attitude? Let us each pray for the grace of an open and loving heart.

Повага до свободи: Церква проповідує Євангеліє, поважаючи людську свободу та совість.

Місійне покликання Церкви корениться в її божественному завданні проголошувати Євангеліє всім народам, як це заповідав Христос (Матея 28:19-20). Однак ця місія не є примусовим нав’язуванням, а радше люблячим запрошенням, яке поважає людську свободу та совість. Євангельська розповідь про зустріч Ісуса з герасенським біснуватим у Луки 8:26-39 пропонує духовну ілюстрацію цього балансу, демонструючи, як Церква покликана ділитися перетворюючим посланням Христа, одночасно шануючи автономію кожної особи.

У Луки 8:26-39 Ісус прибуває до краю герасенського і зустрічає чоловіка, одержимого бісами, який живе в ізоляції та муках. Ісус не нав'язує свою допомогу, але взаємодіє зі станом цього чоловіка, виганяючи бісів і повертаючи йому цілісність. Цей акт визволення відображає суть місії Церкви: пропонувати зцілення та свободу, які знаходяться в Христі. Однак реакція місцевих жителів показує складність людської свободи. Побачивши чудо, герасени охоплені страхом і просять Ісуса покинути їхній край (Луки 8:37). Замість того, щоб наполягати на своїй присутності чи засуджувати їхнє відкинення, Ісус поважає їхній вибір і в цьому конкретному моменті - відходить. Цей момент підкреслює ключовий принцип місійного покликання Церкви: Євангеліє пропонується, а не нав'язується.

Церква, як Тіло Христове, покликана наслідувати цей підхід. Вона ділиться благою звісткою з відвагою та співчуттям, запрошуючи інших до зустрічі з любов'ю Христа, але завжди повинна поважати свободу совісті. Катехизм Католицької Церкви підтверджує це, зазначаючи, що «ніхто не повинен бути змушений приймати віру проти своєї волі» (ККЦ 160). Так само, як Ісус поважав рішення герасенів, Церква повинна представляти Євангеліє так, щоб люди могли вільно відповісти на заклик Доброї Новини, приймаючи, відкидаючи чи залишаючись байдужими. Ця повага до свободи не є компромісом, а відображенням поваги Бога до людської гідності, адже Він прагне стосунків, заснованих на любові, а не на примусі.

Оздоровлений чоловік у цій історії, як може нам здатися дивним, далі ілюструє нам певного роду місійне покликання. Після свого перетворення він благав піти за Ісусом, але Ісус наказує йому повернутися додому і «розповідати, що Бог зробив для тебе» (Луки 8:39). Ця вказівка підкреслює роль Церкви у наданні людям можливості ділитися своїм особистим досвідом зустрічі з Христом у своїх громадах. Чоловік стає місіонером не через примус, а через автентичне свідчення свого наведеного життя. Так само місія Церкви є найефективнішою, коли вона надихає інших прикладом, діалогом і служінням, дозволяючи Святому Духу діяти в серцях людей відповідно до їхньої готовності.

У світі, позначеному різноманітними віруваннями та цінностями, місійне покликання Церкви вимагає смирення і терпеливості. Відкинення Ісуса герасенами нагадує нам, що не всі приймуть Євангеліє, але Церква повинна продовжувати проголошувати його з любов'ю, довіряючи, що Божа благодать діє у спосіб, який перевищує людське розуміння. Поважаючи людську свободу та совість, Церква відображає підхід самого Ісуса Христа в Луки 8, пропонуючи Євангеліє як дар, який можна вільно прийняти, сприяючи зустрічі з любов'ю та правдою Христа, що перетворює життя окремої особи як також і громади.

ДОДАТКОВА МЕДИТАЦІЯ:

Жителі Гесарії не були здатні прийняти зцілення одержимого демонами. Вони були зосереджені на своєму матеріальному благополуччі, яке тепер було під загрозою через втрату свиней. Більше того, їхня самовдоволеність щодо «божевільного» серед них була порушена. Тепер їм, можливо, доведеться змінити своє ставлення до нього та взаємодіяти з ним як зі звичайною людиною. Це порушення «статус-кво» було для них занадто сильним, тому вони діяли, щоб відштовхнути Ісуса. Таким чином вони «заблокували» будь-яку подальшу місійну діяльність, яку Ісус міг би здійснювати в їхній громаді.

ЗАВДАННЯ ЦЬОГО ТИЖНЯ: Цього тижня давайте розглянемо наше ставлення до інших людей нашої громади, особливо до тих, у кого ми «знаходимо недоліки» або тих, кого ми просто «не любимо». Чи вважаємо ми виправданим наполегливо судити чи засуджувати цих людей, не усвідомлюючи, що ми можемо «блокувати» потенційну цілющу та перетворюючу силу Христа своїм ставленням? Давайте кожен з нас помолиться про благодать відкритого та люблячого серця.